

Θεσσ. (Ζαγόρ.) *γουρ'τζιά* Β. Εύβ. *γκουρ'τζιά* "Ηπ. (Ζαγόρ.) *γουρ'τζιά* Σαμ. *γκοριτζιά* Εύβ. *γκορ'τζιά* Εύβ. Πελοπν. (Κλειτορ.) *κοριτσιά* Θεσσ. (Δομοκ.) *κορ'τσιά* Μακεδ. *κορ'τσιά* Μακεδ. *κουρ'τσιά* Θράκ. (Κόσμ.) *κουρ'τζιά* Σάμ. *αγκορ'τσιά* Πελοπν. (Άρκαδ. Βρέσθ. Μανιάκ. Μεσσην. Πυλ. Τριφυλ. Χατζ.) *αγκοριτσά* Ίων. (Βουρλ.) Πελοπν. (Μεσσην.) *αγκοριτσά* Πελοπν. (Μεσσην. Πυλ. Τριφυλ.) *αγκορ'τσιά* Εύβ. (Πλατανιστ.) Πελοπν. (Μεγαλόπ. Μεσσην. κ.ά.) *αγοριτσιά* Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) Μέγαρ. *αγοριτσά* Μέγαρ. *αγοριτσά* Κύθν. *αγκορ'τσιά* Στερελλ. (Καλοσκοπ.) *αγορ'τσιά* Θεσσ. (Δομοκ.) *αγκορ'τσά* Πελοπν. (Μεσσην. Πυλ. Τριφυλ.) *αγκορ'τσά* Μακεδ. Στερελλ. (Λοκρ.) *αγκορ'τσά* Στερελλ. (Δεσφ. Λοκρ.) *αγκοριτζιά* 'Αθην. (παλαιότ.) *αγκορ'τζιά* Β. Εύβ. *αγορ'τζιά* Εύβ. ("Ορ.) *αγκόρ'τσα* Εύβ. (Αίδηψ.) *αγκορ'τζιά* Εύβ. (Στρόπον.) Στερελλ. (Φθιώτ.) *αγορ'τζιά* Στερελλ. (Εύρυταν.)

Έκ του ούς. *γκορίτσα* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ά. Περὶ τῶν τύπ. βλ. Δ. Γεωργακῆν εἰς "Ηπειρ. Χρον. 12 (1937), 180 κέξ.

1) *Γκορίτσα* 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Καρτιροῦ νὰ γι-
μώσ' τοὺ φηγάρ', νὰ μπολιάσω τ'ς ἀγκορ'τζιές Β. Εύβ.
Τούτ' ἢ γκορ'τσά θά 'χ' δυὸ μαλάθες γκόρ'τσα Μακεδ.
(Καστορ.) Σὲ κείνη τῇ μεγάλῃ ἀγκορ'τσά πᾶνε καὶ σταλί-
ζοντε οὐλα τὰ χοιρινὰ τοῦ χωριοῦ, γιατί πέφτουνε τὰ γκόρ'-
τσα ἀποπάνω καὶ τὰ τρώνε Πελοπν. (Μεσσην.) || Φρ. 'Ανέ-
βηκε τὸ γαιδοῦρι 'ς τῇ γκορ'τσιά (ἐπὶ τοῦ εὐρισκομένου
πρὸ τετελεσμένου γεγονότος) Πελοπν. ("Αργ.) Τὰ κρέμασι
'ς τῇ κουρ'τζιά (ἐπὶ πλουσίου πτωχεύσαντος) Σάμ. Εἶναι
ἀπὸ γκουρ'τζιά (περὶ ἀδυνάτου, καχεκτικοῦ) Β. Εύβ. ||
'Ασμ.

Κακὴ ἀστραλίτσα βάρεσε τὴν ἀγκορ'τσιά 'ς τῇ μέση
Πελοπν. (Μανιάκ.) β) "Ακανθα τῆς ἀγρίας ἀπιδέας Σάμ.
κ.ά.: Πάτ'σα μιὰ γουρ'τσιά Σάμ. || Φρ. Λὲ σοῦ βῆκε ἡ
ἀγοριτσιά 'ς τὸ πόδι (ἐπὶ μὴ ἐνδιαφερομένου, μὴ ἀνησυχοῦν-
τος διὰ τινὰ ὑπόθεσιν) Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) 2) 'Η
ἡμερος "Απιος ἡ κοινὴ (Pygus communis) τῆς οἰκογ. τῶν
Μηλεϊδῶν (Rumicaceae) "Ηπ. ('Ελληνικ. Πρέβ.) Θεσσ. (Ζα-
γόρ.) Θράκ. (Σουφλ.) Μακεδ. ("Ασσηρ. Καστορ.) κ.ά.: 'Η
ἡμιορ γκουρ'τσά κᾶν' τὰ γκόρ'τσα Καστορ. Συνών. βλ.
εἰς λ. ἀχλάδα (I) 2. 3) Τὸ φυτὸν Προῦμνη ἡ ἀκανθώδης
(Prunus spinosa) τῆς οἰκογ. τῶν Ροδιδῶν (Rosaceae)
Πελοπν. ('Αργολ.) Δ. Δημάδ., Δασικ. βλάστ. 'Ελλάδος,
100 — Λεξ. Δημητρ. Συνών. *μαμουσιά, τσα-
πουρ'τζιά*.

'Η λ. καὶ ὡς κύρ. ὄν. γυναικὸς ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκορ'τσιά*
Πελοπν. (Οἶν.) καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γκοριτσιά* Πε-
λοπν. (Παιδεμέν. Χώρ.) *Γκορ'τσιά* "Ηπ. (Παραμυθ. κ.ά.)
Στερελλ. ('Αράχ.) *Γκορ'τσά* Πελοπν. ("Ηλ. Μεσσην. Πύλ.
Σιδηρόκ. Τριφυλ. Χώρ.) *Γκουρ'τσιά* "Ηπ. (Δωδών.) Μακεδ.
(Ζαπαντ. κ.ά.) *Γκουρ'τσά* Μακεδ. *Γκοριτσά* Πελοπν. (Λα-
κεδ.) *Κοριτσά* "Ηπ. *Γκορ'τζιά* Πελοπν. ('Αρκαδ.) *Γουρ'τζιά*
Θεσσ. (Μηλ.) *'Αγκορ'τσιά* Πελοπν. (Μεσσην. Πυλ. Τρι-
φυλ.) *'Αγορ'τσά* "Ηπ. ('Ιωάνν.) *'Αγκορ'τσά* Πελοπν. (Τρι-
φυλ.) *'Αγκοριτζιά* 'Αθην. (παλαιότ.) *'Αγκορ'τζιά* Εύβ.
(Στρόπον.) *'Εγκορ'τζιά* Σκιάθ. *Γκουρ'τσιές* "Ηπ. (Κόνιτς.
Λάκκα Σούλ.) Μακεδ. (Κάλιν.) *Γκορ'τσές* "Ηπ. Πελοπν.
(Τριφυλ.) *Γκορ'τσές* "Ηπ. Μακεδ. Πελοπν. (Γορτυν. Καλύβ.)
Γκουρ'τσές Μακεδ. (Καστορ. κ.ά.) Πελοπν. (Τριφυλ.) *Γουρ'-
τσές* "Ηπ. ('Ιωάνν.) *Γκουρ'τζιές* Θεσσ. ('Αγ. Σκήτ.) *Γουρ'-
τζιές* Στερελλ. (Εύρυταν.) *'Αγκορ'τσῆς* Πελοπν. (Μεσ-
σην. "Ολυμπ. Πυλ. Τριφυλ.) *'Αγκορ'τσῆς* Πελοπν. (Τρι-

φυλ.) *'Αγκορ'σῆς* Πελοπν. (Καλύβ. Μεσσην. Πυλ.) *'Αγκορ'-
τζιές* Β. Εύβ. *'Αγκορ'τσῆς* Στερελλ. (Φθιώτ.) *Κοριτσιές*
Θεσσ. (Δομοκ.) *Κουρ'τζιά* Σάμ. (Μαυραντζ.) *Γκουρ'τσιά*
τ' 'Αλέξ. "Ηπ. (Δωδών.) *Γουρ'τσά* τ' *Καρανίκα* "Ηπ. ('Ιω-
άνν.) *Γουρ'τσά* τ' *Μιγάλ'* "Ηπ. ('Ιωάνν.) *Γουρ'τσά* 'ς *Ζαχά-
ρως* "Ηπ. ('Ιωάνν.) *Γουρ'τσῆς* τ' *Γιάτν'* *Χαραλάβ'* "Ηπ.
(Ιωάνν.) *Κόκκιν'* *Γκουρ'τσιά* Στερελλ. (Δωρ.) *Μαναχῇ*
'Αγκορ'τζιά Εύβ. (Στρόπον.) *Πρώιμ'* *'Αγκορ'τζιά* Β. Εύβ.
'Σ τοῦ *Γιάννη* τῇ *Γκορ'τσιά* Πελοπν. (Γορτυν.) 'Σ τ'ς *Κα-
λόγριας* τ' *Γκουρ'τσιά* Μακεδ. (Σαρχκ.) 'Σ τ' *Μαντέλα*
Γκουρ'τσιές Μακεδ. (Κάλιν.) 'Σ τῇ *Στραβῇ* *Γκορ'τσιά* Πε-
λοπν. (Γορτυν.) 'Σ τῇ *Στρομπουλή* *'Αγκορ'τσά* Πελοπν.
(Παππούλ.) 'Σ τῇ *Ψηλῇ* *'Αγκορ'τσιά* Πελοπν. (Πυλ.)
Ταῖρ' *'Αγκορ'τσιά* Στερελλ. ('Αρτοτ.) *Τερζῇ* *Γκορ'τσιά*
Μακεδ.

Τὸ τοπων. *Μεγάλη Γκόρ'τσια* καὶ εἰς ἑγγρ. τοῦ 1697. Βλ.
Δ. Λουκόπ., Γεωργ. Ρούμελ., 429.

γκοριτσίνος ἐπίθ. ἐνιαχ. *γκόρ'τσινος* Πελοπν. (Μεσ-
σην.)

Έκ του ούς. *γκόριτσο*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *γκόρ'-
τσο*, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ν ο ς.

'Ο ἐξ ἀλεύρου ἀγρίων ἀπίων παρασκευαζόμενος ἐνθ' ἄν.:
Γκόρ'τσινος *ψωμί* Πελοπν. (Μεσσην.) Συνών. *γκορι-
τσήσιος*.

γκοριτσιάτσα ἡ, ἐνιαχ. *αγοριτζίτσα* Εύβ. (Αὐλωνάρ.)

'Υποκορ. τοῦ ούς. *γκορίτσα*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ.
ἀγκόριτζα.

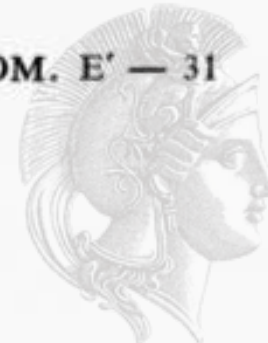
Μικρὰ *γκορίτσα* 1. Συνών. *ἀγριαπιδούλα*,
ἀγριαπιδούλι, *ἀγριαχλαδίτσα*, *γκορι-
τσοπούλα*, *γκοριτσοούδα*, *γκοριτσοούλα*.

'Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *'Αγκορ'τζίτσα* Εύβ.
(Στρόπον.)

γκόριτσο τό, "Ηπ. Μακεδ. *γκόριτσο* Πελοπν. (Μεσσην.
Πυλ. Τριφυλ.) *γκόρ'τσο* "Ηπ. (Κρυοπ. Μελιγγ. Σχωρ. Χι-
μάρ. κ.ά.) Πελοπν. (Βούρβουρ. Γορτυν. Κυνοῦρ. Μεσσην.
Οἶν. Παππούλ. Πύλ. Τριφυλ. κ.ά.)—Λεξ. Βλαστ. 281 Πρω.
(εἰς λ. *γκοριτσίά*) Δημητρ. *γκόρ'τσο* Πελοπν. (Γορ-
τυν. Μεσσην. Οἶν. Παππούλ. Πυλ. Τριφυλ. κ.ά.) *γκόρ'τσου*
"Ηπ. (Δρόβιαν. Δωδών. Ζαγόρ. Χουλιαρ.) Θεσσ. ('Ανατολ.
Συκαμν. κ.ά.) Θράκ. ('Αδριανούπ. Διδυμότ. Κεσάν. Σουφλ.)
Μακεδ. ("Ανω Κώμ. Βλάστ. Βογατσ. Βόιον Καστορ. Κοζ.
Σιάτ. κ.ά.) Στερελλ. (Φθιώτ.) *γκόρ'τσο* "Ηπ. (Πρέβ.) Μακεδ.
(Γήλοφ.) *γκόρ'τσι* Μακεδ. (Βόιον) Πελοπν. (Δ. Κορινθ.) —
Π. Γενναδ., Λεξ. Φυτολ., 129—Λεξ. Δημητρ. *γκόρ'τσ'* "Ηπ.
(Πρέβ.) *γόρ'τσι* Θεσσ. (Καλαμπάκ.) Στερελλ. (Γραν.) *γκόρ'-
τςου* Β. Εύβ. "Ηπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) *γκόρ'τζι* Θεσσ. (Ζαγόρ.)
αγκόριτσο Πελοπν. (Γαργαλ.) *αγκόρ'τσο* Πελοπν. ('Αράχ.
'Αρκαδ. Μεσσην. Οἶν. Χατζ.) *αγκόρ'τσου* Θεσσ. (Δομοκ.)
Στερελλ. (Παρνασσ.) *αγκόρ'τσο* Πελοπν. (Μεσσην. Πυλ.
Τριφυλ.) *αγκόρ'τςου* Β. Εύβ. *αγκόρ'τθι* Πελοπν. (Μανιάκ.)
Στερελλ. (Καλοσκοπ.) κ.ά.— Π. Γενναδ., Λεξ. Φυτολ., 129
αγκόρ'τζι Εύβ. Στερελλ. (Φθιώτ.) *αγκόρ'τζι* Στερελλ. (Εύρυ-
ταν.) *γκόρ'τσος* ό, "Ηπ. κ.ά.

Έκ του *γκορίτσα* - *γκοριτσίά*. Οἱ τύπ. εἰς -ι
ἐκ τοῦ κοινοῦ πληθ. τῶν εἰς -ι καὶ -ο ἢ κατὰ τὰ συνών.
ἀπίδι, *ἀχλάδι*.

1) 'Ο καρπὸς τῆς ἀγρίας ἀπιδέας ἐνθ' ἄν.: *Φάγαμε μιὰ*

μαλάθα γκόρ'τσα Μακεδ. (Καστορ.) Θά πάρης τ' ἀγριαπίδι, ἀγκόρ'τσι, καὶ τὸ τζοχό... Πελοπν. (Μανιάκ.) "Αἰστε, μάστε κᾶνα γκόρ'τζον νὰ φάη τὸ γ'ρούφ' (μάστε = μάσετε, μαζέψετε) Β. Εὐβ. β) Ὑπὸ τὸν τύπ. χειμω-νιάτικον γκόρ'τσον, ὁ καρπὸς τῆς Ἀπιδέας τῆς καρδιο-σχήμου (Pyrgus cordata), ὁ ὁποῖος εἶναι πρασίνου χρώ-ματος καὶ ὠριμάζει κατὰ τοὺς χειμερινούς μῆνας "Ηπ. (Πρέβ.) || Φρ. Δὲν τό 'δωκα τ' ἄλλογο νὰ πάη 'ς τὸ μύλο καὶ τοῦ 'μεινε γκόρ'τσο (= μὲ ἐμίσησε) Πελοπν. (Παπ-πούλ.) || Παροιμ. Τοῦ γκόρ'τθον θὰ πέθ' 'πουκάτ' π' τ' γκουρ'τθιά (κατὰ τοὺς γονεῖς καὶ τὸ τέκνον) Μακεδ. (Βλάστ.) Ἡ παροιμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά. Συνών. παροιμ. Κα-τὰ μάννα κατὰ κύρη κατὰ τέκνο καὶ παι-δί, κατὰ μάννα καὶ πατέρα εἶναι γιὸς καὶ θυγατέρα, κατὰ μάννα κατὰ τάτα. Τὰ καλὰ τὰ γκόρ'τσα τὰ τρών' τὰ γ'ρούγια (ὅτι οἱ ἀχρεῖοι ἐπι-τυγχάνουν καὶ ἀπολαμβάνουν τὰ μέγιστα ἀγαθὰ) Μακεδ. (Βογατσ.) Ἡ παροιμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά. Συνών. παροιμ. Τὰ καλὰ τὰ σῦκα τὰ τρώει ἡ κουρούνα, τ' ἀφρατο μῆλο κόρακας τὸ τρώει, ἡ κου-τσὴ γουρούνα τ' ὠριμο ἀπίδι τρώγει, τὸ καλὸ τὸ κρέας οἱ σκύλλοι τὸ τρώνε. Πίσω ἔχει ὁ γκόρτσος τὴν οὐρά (αἱ δυσχέρειαι ὑποθέσεως φαίνον-ται κατὰ τὸν τερματισμὸν, λέγεται ἐπίσης, ὅταν προσιωνί-ζεται ἐπικείμενον κακὸν) "Ηπ. Συνών. παροιμ. Πίσω ἔχει ἡ ἀχλάδα τὴν οὐρά, πίσω βράζουν τὰ ζουμιά, πίσω εἶν' τὰ φίδια μὲ τσ' οὐρέες. Συνών. ἀγριάχλαδο 1, ἀγριόγκορτσο, γκορίτσα 2. 2) Εἶδος ἀκανθωτοῦ θάμνου χρησιμεύον-τος πρὸς κατασκευὴν φρακτῶν ἀγν. τόπ. 3) Καρπὸς ἡμέρου ἀπίου "Ηπ. (Δωδών. Κόνιτς. Σχορέτς. Χιμάρ. κ.ά.) Θεσσ. (Ζαγορ.) Μακεδ. (Βόιον Καστορ. κ.ά.) κ.ά. Συνών. ἀπί-δι 1, ἀχλάδι 2. 4) Μεταφ., παιδίον μικροκαμωμένον καὶ ἄσχημον "Ηπ.

γκοριτσοβάλανα τά, ἐνιαχ. ἀγκορ'τσοβέλανα Πελοπν. (Σιδηρόκ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γκόριτσο, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γκόρ'τσο, καὶ βαλάνι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. βε-λάνι.

Γκόριτσα καὶ βαλάνια ὁμοῦ ριπτόμενα ὡς τροφή εἰς τοὺς χοίρους.

γκοριτσόγίδα ἡ, ἀμάρτ. κουρ'τζόγίδα Σάμ. κουρ'τζόι-δου τό, Σάμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γκόριτσο καὶ γίδα.

Γίδα ἡ ὁποία δὲν βγάξει ἀρκετὸ γάλα οὔτε εἶναι καλῆς ποιότητος, ὅπως τὰ γκόριτσα (τὰ ἄγρια ἀχλάδια): Τί τὰ φ'λᾶς αὐτὰ τὰ κουρ'τζόγίδα καὶ τυραγνεῖσι ἄδ'κα. Πᾶρι μιὰ καλὴ νὰ ἔῃς βόλ'κου γάλα μὴ λίον κόπου κ' ἔξουνδον.

γκοριτσοζούμι τό, ἐνιαχ. γκουρ'τσουζούμ' "Ηπ. (Πλατanoῦς.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γκόριτσο καὶ ζουμί.
Ζωμὸς ἀπὸ ἀχλάδια.

γκοριτσόκλαρο τό, ἐνιαχ. γκορ'τσόκλαρο Πελοπν. (Κοντογόν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γκόριτσο καὶ κλαρί.
Κλάδος ἀχλαδιᾶς.

γκοριτσολαιμιάζω ἐνιαχ. γκουρ'τσουλαιμιάζον Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. γκοριτσολαίμης (= ὁ ἔχων ἀδύνατον λαίμῳ ὡς εἶναι ὁ ποδίσκος τοῦ γκόρι-τσου, ἀγριάχλαδου.

Ἐξασθενῶ, ἀπισχνάινομαι ἐνθ' ἀν.: Γκοριτσουλαίμιασι πλὴν αὐτὸ τοῦ πιδὶ ἀπ' τ'ς ἀρρώστγιες Θράκ. (Σουφλ.) Τί ἔπαθες καὶ γκουρ'τσουλαίμιασις ἔτς; Ἀρρυστονς ἦσαν; αὐτόθ.

γκοριτσολαίμικος ἐπίθ. ἐνιαχ. γκουρ'τσουλαίμ'κους Θράκ. (Σουφλ.) Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τοῦ οὐδ. τοῦ ἀμαρτ. ἐπίθ. γκοριτσολαίμης.
Καχεκτικὸς ἐνθ' ἀν.: Αὐτ'νοῦ οὐλα τὰ πιδιά τ' εἶρι τέτρηι γκουρ'τσουλαίμ'κα Θράκ. (Σουφλ.)

γκοριτσολογῶ ἐνιαχ. γκορ'τσολοῶ Πελοπν. (Κοντο-γόν. Μαργέλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γκόριτσο καὶ τῆς παρχγωγ. καταλ. -λογῶ, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 247 κ.έξ.

Τρώγω γκόριτσα ἐνθ' ἀν.: Ἀντριάνα, ἄμα πᾶς δια-κάτου τὸν Κάναλο ποῦ 'ν' ἀγκορ'τσιές, φέρε μας κᾶνα γκόρ-τσο νὰ γκορ'τσολοήσουμε 'πεσπεροῦ (= ἀποσπέρα) Κον-τογόν.

γκοριτσόμηλο τό, ἐνιαχ. κουρ'τζόμ'λου Σάμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γκόριτσο καὶ μῆλο.

Μῆλον ἄγευστον καὶ στυφὸν σάν γκόριτσο: Ἐχον κάτ' μῆλα, π' δὲ γάν'νι τίπουτα' εἶρι κουρ'τζόμ'λα.

γκοριτσόξυλο τό, ἐνιαχ. γκουρ'τσόξ'λου "Ηπ. (Δω-δών.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γκοριτσία καὶ ξύλο.

Ξύλον ἀγρίας ἀχλαδέας, γκοριτσία.

γκοριτσοπούλα ἡ, ἐνιαχ. γκουρ'τσουπούλα Μακεδ. (Ἐράτυρ.)

Ὑποκορ. τοῦ γκοριτσία, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γκουρ-τσία, καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -πούλα.

Γκοριτσίτσα, τὸ ὅπ. βλ.

γκοριτσούδα ἡ, ἐνιαχ. γκουρ'τσούδα Μακεδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γκοριτσία, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γκου-τσία, καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ούδα.

Γκοριτσίτσα, τὸ ὅπ. βλ.

γκοριτσούλα ἡ, ἐνιαχ. γκορ'τσούλα "Ηπ. (Ἀρτοπ.) Πελοπν. (Ἀνδρίτσ.) ἀγκοριτσούλα Πελοπν. (Γαργαλ. Λαγ-κάδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γκοριτσία, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γκορ-τσία, καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ούλα.

Γκοριτσίτσα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἀν.: Κρέμασε τὸ σακκούλι σὲ μιὰ κλάρα τῆς γκοριτσούλας 'ς τ' ἁλώνι Πε-λοπν. (Ἀνδρίτσ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γκορ'τσούλα Πελοπν. (Γορτυν.) Γκορ'τθούλα Πελοπν. (Τριφυλ.) Γκορ'τζούλα Πελοπν. (Λαγκάδ.) Κορ'τσούλα Πελοπν. (Γορτυν.) Ἀγκο-ριτσούλα Πελοπν. (Παιδεμέν. Τριφυλ.) Ἀγκορ'τσούλα Πε-λοπν. (Τριφυλ.) Ἀγκορ'τσούλα Στερελλ. (Αἰτωλ. Δωρ.) Γκορ'τσοῦλες "Ηπ. Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Γορτυν.) Ἀγκορ'-τθούλες Πελοπν. (Γορτυν. Τριφυλ.)

